

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 571/2026
27.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету малолетног сада пунолетног АА, због кривичног дела неовлашћено фотографисање из члана 144. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног АА– адвоката Јовице Зељковића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Зрењанину Км бр.37/24 од 03.11.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 бр.6/26 од 03.03.2026. године, у седници већа одржаној дана 27. маја 2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног АА– адвоката Јовице Зељковића, поднет правноснажних решења Вишег суда у Зрењанину Км бр.37/24 од 03.11.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 бр.6/26 од 03.03.2026. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Зрењанину Км бр.37/24 од 03.11.2025. године, према малолетном, сада пунолетном АА је на основу члана 14. став 2. тачка 5. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица изречена васпитна мера – посебна обавеза да се без накнаде укључи у рад хуманитарних организација или у послове социјалног, локалног или еколошког садржаја, с тим да малолетник ради 60 часова у трајању од три месеца, али тако да рад не омета његово школовање или запослење.

Истим решењем на основу члана 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица одређено је да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава, а законски заступник малолетне оштећене ББ упућен је на парнични поступак, ради остваривања имовинскоправног захтева.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 бр.6/26 од 03.03.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетног, сада пунолетног АА, а решење Вишег суда у Зрењанину Км бр.37/24 од 03.11.2025. године, потврђено.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац малолетног, сада пунолетног АА— адвокат Јовица Зељковић, због повреде кривичног закона из члана 439. ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, те због битних повреда одредаба кривичног поступка, не наводећи конкретно о којој битној повреди се ради, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и преиначи побијана решења, тако што ће утврдити да нема доказа да је малолетни, сада пунолетни АА извршио предметно кривично дело и обуставити поступак.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац малолетног сада пунолетног АА захтевом указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, међутим не наводи конкретно у чему се ова повреда закона састоји, већ с тим у вези истиче да из изведених доказа не произилази да је малолетник извршио радње које су му стављене на терет, да у конкретном случају нису прибављени, нити изведени докази у виду IP адреса, података о регистрацији налога, нити вештачење дигиталних трагова, који би евентуално могли да повежу малолетног, сада пунолетног АА са предметним налогом на друштвеној мрежи, те да је закључак суда да је управо он извршилац предметног кривичног дела заснован искључиво на претпоставци да је једини имао предметне фотографије, па из утврђеног чињеничног стања не произилази да је извршио предметно кривично дело.

По оцени Врховног суда, из изложених навода произилази да бранилац само формално у поднетом захтеву истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док у суштини оспорава нижестепеним пресудама утврђено чињенично стање и указује на погрешну оцену доказа, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Поред тога, бранилац у поднетом захтеву указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП истицањем да суд није на правно ваљан начин образложио постојање елемената „осетног задирања у лични живот“, на повреду члана 395. ЗКП истицањем да је суд одбио доказни предлог одбране да се испита сведок – сестра АА, те на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 5) ЗКП указивањем да је у конкретном случају повређено право малолетног сада пунолетног АА да прати ток поступка, јер из записника о његовом саслушању од 04.06.2026. године произилази да је навео да не разуме преводиоца за ромски језик, упркос чему је поступак настављен.

Како повреде закона из члана 440. и 395. ЗКП, као и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5) ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца због повреде закона, то је Врховни суд поднети захтев одбацио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић